

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Ja, man kunne jo godt gå ud i sådan et bytte medarbejder-cirkus, men det ville jo ikke hjælpe noget, for man ville jo skulle fyre den næste medarbejder den næste dag og den næste dag, og så ville man være lige vidt.

Jeg synes, det ville klæde fagbevægelsen at gå massivt ud og sige til sine medlemmer: Nu skal I høre, de ting, I får at vide af arbejdsgiveren, de påbud, I får af arbejdsgiveren om at bruge de og de værnemidler, er rent faktisk ikke for at genere jer, det er for, at I ikke skal komme til skade, at arbejdsgiveren gør det. For det bliver hele tiden skudt den anden vej: Det er vores pligt, det er vores ansvar, at medarbejderne ikke kommer til skade. Og det er det også, det erkender jeg fuldt ud, men der er altså grænser for, hvor meget man kan være efter et voksent menneske hver evige eneste dag, 8 timer om dagen. Man kan jo ikke starte hver dag med at fortælle dem, nøjagtig hvad de skal gøre. Hjernen bliver jo ikke nulstillet om natten, så de ved det jo godt fra dagen før.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu må man jo ikke være personlig herinde i Folketinget, men jeg vil sige, at jeg synes, det er utrolig synd, at et forholdsvis nybagt folketingsmedlem, i øvrigt et pænt menneske, bliver sendt af sted fra regeringen med så dårlig en sag som den her. Det drejer sig om noget, der har været gældende i Danmark i flere hundrede år med hensyn til ledelsesansvar. Hvem har ledelsesansvar? Det har ledelsen, og dermed basta!

Det er ikke mere end et års tid siden, at regeringen indgik en stor, bred aftale, hvor det her også var et emne, og hvor der var nogle elementer, der gjorde, at Socialdemokratiet ikke kunne være med, men vi spurgte meget indgående til et bestemt punkt, og det var, om man ville ændre på det objektive ansvar. Det ønskede man ikke fra regeringens side på daværende tidspunkt. Det kunne aldrig komme på tale, sagde beskæftigelsesministeren.

Det, der er det interessante nu, er: Hvad er det for nogle sager, der så kort tid efter, at man har lavet den her store reform, gør, at man tager sådan et drastisk skridt og ændrer på det objektive ansvar?

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jeg takker for de pæne ord, men hr. Bjarne Laustsen behøver nu ikke have så ondt af mig. Jeg meldte mig frivilligt, da lovforslaget blev fremlagt, fordi jeg virkelig som arbejdsgiver føler, at det er en stor uretfærdighed, at man kan blive dømt for noget, man ikke har en jordisk chance for at gøre noget ved.

Hvad der har fået regeringen til at ændre holdning i forhold til sidste år, skal jeg ikke kunne sige, men jeg har i hvert fald også været en af dem, der har presset på. Så det kan være, at det måske er min indflydelse, der har skubbet lidt til det.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Der er to sager. Den ene kender fru Marion Pedersen ganske udmærket, og den blev gennemgået i Landstingssalen, da det var oppe at vende, og så er der en anden sag fra Nordjylland. Begge to er ekstremt dårlige sager, som der ikke er fugls føde på.

Kl. 12.00

Jeg synes, at udvalget under deres arbejde indgående skulle kigge på, hvad der er årsagen til, at man rent faktisk har fået bøder i de to firmaer, og hvad der er årsagen til, at ministeren pludselig ændrer holdning og synes, at det objektive ansvar skal ændres. Udvalget og en ordfører må da tage sig af, at man ønsker at ændre reglerne på baggrund af forkerte oplysninger.

Tidligere var det sådan, at et stort, bredt flertal herinde i Folketinget også ønskede, at lønmodtagere og arbejdsgivere skulle straffes, hvis arbejdsmiljøloven blev overtrådt. Det hed administrative bøder, og der var en meget enkel proces for, hvordan man kunne gøre det. Hvorfor har regeringen afskaffet det, hvis den ønsker, at lønmodtageren skal straffes her og ikke arbejdsgiveren? Der var netop muligheden.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jeg kender godt de to sager, som hr. Bjarne Laustsen henviser til. Jeg ser ikke nogen grund til, at de skal indgå i udvalgsarbejdet, alene af den grund at det er to sager, hvor bøderne skulle falde. Så det synes jeg ville være irrelevant at tage ind i processen.

Men jeg synes stadig væk ikke, at det, at nogle firmaer får en vældig offentlig opmærksomhed omkring deres sager på et rigtigt eller for-